

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **M., D., B., IČO: X.**, proti žalovanej: **J.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu **P., N., H., IČO: X.**, o uznanie poradia pohľadávky, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03. apríla 2008 č.k. 34 Cbi/3/07-Sn-122, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03. apríla 2008 č.k. 34 Cbi 3/07-Sn-122 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 4 572 388,50 Sk, je pohľadávkou na oddelené uspokojenie. Žalobcovi trovy konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca si uplatnil právo na určenie, že jeho pohľadávka prihlásená v konkurze vo výške 4 572 688,50 Sk, je pohľadávkou na oddelené uspokojenie.

Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že poradie pohľadávky poprela na základe vtedy dostupných materiálov. Podľa dokladov úpadcu, ešte pred vyhlásením konkurzu, došlo k odpredaju hnutelných vecí, ktoré boli predmetom zálohu v prospech žalobcu. Popretie pohľadávky zdôvodnila i tým, že nebol preukázaný vznik záložného práva z dôvodu, že k nemu došlo pred novelou Občianskeho zákonníka.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi podľa § 132 O.s.p. a zistil, že si žalobca uplatnil právo na určenie oddeleného uspokojenia jeho pohľadávky vo výške 4 572 688,50 Sk podľa § 23 ods. 4 ZKV a mal za preukázané, že medzi žalobcom a právnym predchodcom úpadcu boli uzavreté zmluvy o pôžičke zo Š. č. 1.138/P-98/PBPF-1 zo dňa 03. 12. 1998, č. 1.119/P-99/PBPF zo dňa 21. 12. 1999, č. 1.141/P-00/PBPF zo dňa 19. 09. 2000 a č. 1.304/P-00/PBPF-1 zo dňa 22. 01. 2001. Súd sa s predmetnými zmluvami oboznámil a zistil, že v ich rámci bolo zriadené záložné právo k hnutelným veciam v súlade s § 151a Obč.Z.

Žalovaná sa v konaní bránila tým, že záložné právo nemohlo riadne vzniknúť k hnutelným veciam, nakoľko bolo zriadené pred novelou Občianskeho zákonníka. K tejto námietke súd vyslovil, že záložné právo k hnutelným veciam bolo zriadené platne, a to s poukazom na skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanému pôžičky na nákup hnutelných vecí, ku ktorým bolo záložné právo zriadené, nakoľko predmetné hnutelnosti používal žalovaný na svoju poľnohospodársku činnosť, preto nemohli byť odovzdané žalobcovi. Po novele Občianskeho zákonníka žalobca pristúpil k registrácii predmetného záložného práva k hnutelným veciam v Centrálnom registri záložných práv, o čom súdu predložil dôkaz. Takýto úkon žalobcu súd považoval za dostatočný na preukázanie skutočnosti, že záložné právo k hnutelným veciam vzniklo.

K obrane žalovaného, že časť založených hnutelných vecí predal ešte pred vyhlásením konkurzu, súd poukázal na ust. § 151h ods. 1, 2, 3, 5 Obč.Z.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca nemal vedomosť o odpredaji založených hnutelných vecí a povinnosť vyplývajúcu z Občianskeho zákonníka,

žalovaný resp. právny predchodca žalovaného nesplnil, preto súd rozhodol tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalovaná podala proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 21. mája 2008.

V odôvodnení odvolania uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny. Poukázala na to, že pohľadávku poprela aj z dôvodu nepreukázania vzniku záložného práva k hnutelným veciam, ktoré bolo zriaďované pred novelou Občianskeho zákonníka s účinnosťou od 01. 01. 2003. Podľa predložených dokladov žalobcom, neboli pre vznik záložného práva k veciam, ku ktorým sa má vzťahovať právo oddeleného uspokojenia žalobcu, splnené podmienky t.j. záložné právo nemohlo platne vzniknúť. Hnutelné veci nikdy neboli odovzdané záložnému veriteľovi, ani tretej osobe. Zároveň namietala nedostatočnú identifikáciu predmetných hnutelných vecí. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa zhoduje s názorom vysloveným súdom prvého stupňa, v otázke vzniku záložného práva k hnutelným veciam a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) vec preskúmal v rozsahu podľa § 212 ods. 1 a podľa § 214 ods. 2 O.s.p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania, je nárok žalobcu proti žalovanej na určenie, že pohľadávka vo výške 4 572 688,50 Sk, je pohľadávkou na oddelené uspokojenie.

Medzi žalobcom a úpadcom boli uzavreté zmluvy o poskytnutí pôžičiek zo Š.. Poskytnutie finančných prostriedkov formou pôžičiek, bolo možné použiť len na určený účel zakotvený v zmluvách. Išlo o nákup hnutelných vecí slúžiacich na podnikateľské aktivity úpadcu. Na zabezpečenie pôžičiek boli uzavreté zmluvy o zriadení záložného práva na

hnuteľné veci, ktorými boli veci tvoriace účel pre použitie poskytnutých pôžičiek. Zároveň podľa uzavretých zmlúv, mali byť hnuteľné veci, na nákup ktorých bola účelovo určená pôžička evidované v HIM žalovaného.

Záložné právo vzniká buď na základe písomnej zmluvy alebo zo zákona.

Prvostupňový súd vyslovil, že záložné právo k hnuteľným veciam bolo zriadené platne z dôvodu, že žalobca poskytol v prospech predchodcu žalovaného na nákup hnuteľných vecí, ku ktorým bolo zároveň zriadené záložné právo. Predmetné veci nemohli byť odovzdané záložnému veriteľovi, nakoľko išlo o hnuteľné veci, ktoré potreboval žalovaný na výkon svojej poľnohospodárskej činnosti. Žalobca po novele Občianskeho zákonníka pristúpil k registrácii záložného práva k hnuteľným veciam v Centrálnom registri záložných práv, o čom predložil dôkaz. Týmto mal súd za preukázané, že záložné právo platne vzniklo. S týmto názorom sa odvolací súd stotožnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 07. apríla 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková